

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж1 1886/24
9.5.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Ане Поповић, председника већа, Александра Ивановића и Љиљане Милосављевић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Младен Никић, адвокат из Ваљева, ул. Др.Пантића 89, против туженог Здравствени центар Ваљево из Ваљева, ул. Синђелићева бр.62, чији је пуномоћник Радослав Тадић, адвокат из Уба, ул. Карађорђева 1, ради поништаја решења о удаљењу запосленог са рада, одлучујући о жалби тужиоца изјављеној против пресуде Основног суда у Ваљеву П1 195/22 од 26.01.2024. године, у седници већа одржаној дана 09.5.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба тужиоца и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Основног суда у Ваљеву П1 195/22 од 26.01.2024. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеву П1 195/22 од 26.01.2024. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се поништи решење Опште болнице Ваљево бр.ОБВ-01-2862 од 22.3.2022. године што би тужени био дужан признати и трпети у року од 8 дана од дана пријема преписа пресуде. Ставом другим изреке обавезан је тужилац да туженом на име трошкова поступка исплати износ од 87.750,00 динара у року од 8 дана од дана пријема писаног отправака пресуде под претњом извршења.

Против наведене пресуде жалбу је благовремено изјавио тужилац побијајући је из свих разлога прописаних законом с предлогом као у жалби.

Испитујући правилност и законитост ожалбене пресуде у границама овлашћења прописаних одредбом члана 386 Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС” бр.72/11....18/20), Апелациони суд у Београд је оценио да је:

-жалба тужиоца неоснована.

У првостепеном поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачке 1, 2, 3, 5, 7 и 9 ЗПП, на које другостепени суд пази по службеној дужности, нити друге битне повреде одредаба парничног поступка које су биле или могле бити од утицаја на правилност и законитост побијане пресуде.

Изведеним доказима у првостепеном поступку утврђено је да је дана 21.3.2022. године ББ седео за столом у амбуланти туженог којом приликом му је пришао тужилац АА и рекао му да се склони. Како је ББ игнорисао тужиоца у једном тренутку тужилац је задао ударац ББ у пределу леве стране лица. Након тога ББ је устао са столице, окренуо се ка тужиоцу који га је поново ударио у леву страну лица. ББ одгурнуо је тужиоца који је почео да пада и у паду је ухватио именованог у пределу руке и повукао га је са собом на под. Како би спречио тужиоца даље да га удара ББ је коленима опорачио тужиоцеве руке. Том приликом тужилац АА је био у алкохолисаном стању, а ББ позвао је ВВ који је присуствовао читавом догађају и обавестио га да позове обезбеђење. Из исказа ББ и ВВ утврђено је да су видели и осетили да је тужилац био у алкохолисаном стању. Тужилац и ББ одведени су у просторије ПУ Ваљево где су дали своје изјаве након чега су алкотестирани, код ББ приликом обављања алкотестирања није констатовано присуство алкохола у крви док је код тужиоца приликом обављања алкотекстирања у 16:22 часова констатовано 1.16 промила алкохола у крви. Дана 22.3.2022. године ВД директор Опште болнице Ваљево донео је решење бр.ОБВ-01-2862 о удаљењу запосленог са рада на основу члана 165 и 193 Закона о раду у вези са чланом 179 став 3 тачка 4 и тачка 8 Закона о раду којим је запослени АА ... који обавља послове ... привремено удаљен са рада почев од дана 22.3.2022. године због тога што је дана 21.3.2022. године дошао на рад под дејством алкохола, као и што је вербално и физички напао колегу са посла чиме је прекршио радну дисциплину и понашао се на начин због кога не може да настави рад код послодавца. Под тачком 2 истог решења наведено је да ће удаљење из претходног става трајати најдуже три месеца у ком периоду ће послодавац донети одлуку о враћању запосленог на раду, о отказу уговора о раду или изрицању мере у складу са законом о раду а под тачком 3 наведено је да за време привременог удаљења са рада у смислу члана 165 Закона о раду запосленом припада накнада зараде у висини од 1/4 основне зараде, а у тачки 4 наведено је да решење из става један изреке производи правно дејство даном достављања. Из образложења наведеног решења произилази да је запослени АА ... и обавља послове ... по основу Уговора о раду бр.ОБВ-01-790/1648 од 27.3.2007. године и припадајућих анекса. На основу извештаја Министарства унутрашњих послова Полицијска управа у Ваљево бр.06-1095/22 од 22.3.2022. године констатовано је да је АА дана 21.3.2022. године на радном месту био под дејством алкохола, као и да је вербално и физички напао ББ којом приликом је именованом нанео лакше телесне повреде. О инциденту је обавештена и Полицијска управа Ваљево након чега је АА извршено алкотестирање и утврђено присуство 1.16 мг/мл алкохола у организму. Како је на наведени начин прекршио радну дисциплину из члана 179 став 3 тачке 4 и 8 Закона о раду члана ,12 . 1

Уговора о раду као и Пословни кодекс Опште болнице Ваљево а имајући у виду да је запослени дужан да са највећим степеном професионалног уважавања се односи према колегама, да са њима сарађује, да чува достојанство и углед здравствене установе, да се у обављању своје професије придржава етичких норми и Пословног кодекса Опште болнице Ваљево и кодекса професионалне етике које доноси Комора здравствених радника одлучено је као у диспозитиву.

Имајући у виду напред утврђено чињенично стање првостепени суд је закључио да тужбени захтев тужиоца није основан уз образложење да је побијано решење туженог од 22.3.2022. године донето правилном применом члана 165 и 179 став 3 тачка 4 и 8 Закона о раду а имајући у виду да је неспорно утврђено да је тужилац критичном приликом био под дејством алкохола и није поштовао радну дисциплину. Такође, побијано решење по налажењу првостепеног суда донето је у писаном облику са образложењем и поуком о правном леку па су испуњени сви формални услови које решење овог типа треба да садржи. Такође тужени се у побијаном решењу правилно позвао и на одредбе члана 165 Закона о раду које се односе на привремено удаљење са рада па је побијано решење правилно и у складу са законом због чега је одлучено као у ставу првом изреке ожалбене пресуде.

Супротно наводима жалбе тужиоца првостепени суд је на потпуно и правилно утврђено чињенично стање правилно применио материјално право и за своју одлуку дао довољне и јасне разлоге које у свему прихвата и Апелациони суд у поступку жалбене контроле.

Одредбом члана 165 Закона о раду прописано је да запослени може да буде привремено удаљен са рада ако је против њега започето кривично гоњење у складу са законом због кривичног дела учињеног на раду или у вези са радом; ако непоштовањем радне дисциплине или повредом радне обавезе угрожава имовину веће вредности утврђене општим актом или уговором о раду; ако је природа повреде радне обавезе односно непоштовање радне дисциплине или је понашање запосленог такво да не може да настави рад код послодавца пре истека рока из члана 180 став 1 овог закона.

Одредбом члана 179 став 3 тачка 4 поменутог закона, прописано је да послодавац може да откаже уговор о раду запосленом који не поштује радну дисциплину и то због доласка на рад под дејством алкохола или других опојних средстава односно употребе алкохола или других опојних средстава у току радног времена које има или може да има утицај на обављање посла, а под тачком 8 ако не поштује радну дисциплину прописану актом послодавца односно ако је његово понашање такво да не може да настави рад код послодавца.

Поштујући наведене одредбе закона а код чињеница несумњиво утврђених у првостепеном поступку да је тужилац током физичког обрачуна са ББ дана 21.3.2022. године био у алкохолисаном стању правилно је првостепени суд закључио да је тужилац прекршио радну дисциплину због чега је и донето оспорено решење ОБВ-01-2862 од 22.3.2022. године а све у складу са чланом 165 Закона о раду.

Неосновани су наводи у жалби тужиоца да је у првостепеном поступку учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 12 ЗПП. Ово с

разлога што је првостепени суд на основу брижљиве оцене изведених доказа у смислу члана 8 ЗПП потпуно и правилно утврдио све одлучне чињенице и о њима дао јасне и не противречне разлоге због чега су изрека и разлози дати у образложењу јасни и не противречни међусобно и стању у списима предмета.

Наводи жалбе да достављајући оспорено решење тужени није тужиоцу доставио извештај МУП-а од 22.3.2022. године, да извештај МУП-а ПУ Ваљево бр.06-1095/22 од 22.3.2022. године не садржи наводе из оспореног решења те да у извештају МУП-а не пише да је тужилац био на радном месту под дејством алкохола, нити да је вербално и физички напао колегу како је то констатовано у оспореном решењу су без утицаја на другачију одлуку суда у овој парници имајући у виду да из извештај МУП-а ПУ Ваљево бр.06-1095/22 од 22.3.2022. године који је достављен директору Опште болнице Ваљево произилази да је дана 21.3.2022.године у 14,20 часова НН женско лице путем телефона дежурној служби ПУ Ваљево пријавило да је у ... у ... дошло до туче, да су на лице места изашли полицијски службеници који су од учесника узели изјаве , а сходно чл. 101 Закона о полицији учесници у догађају су алкотестирани и достављени су извештаји о алкотестирању.

С тим у вези неосновани су наводи у жалби тужиоца да је очигледно да је првостепени суд погрешно утврдио чињенично стање, јер је из достављених извештаја о алкотестирању утврђено да је извршено алкотестирање и утврђено присуство 1.16 мг/мл алкохола у организму тужиоца , да је тужилац прекршио радну дисциплину а да је оспорено решење о удаљењу запосленог са рада донето до одлуке послодавца, овде туженог о враћању запосленог на рад , о отказу уговора о раду или о изрицању мере у складу са Законом о раду.

Цењени су и остали наводи жалбе тужиоца, али овај суд налази да нису од значаја за другачију одлуку, јер се њима не доводи у сумњу правилност утврђеног чињеничног стања и правилна примена материјалног права.

Код свега наведеног , а како се ни осталим наводима жалбе тужиоца не доводи у сумњу правилност утврђеног чињеничног стања нити правилна примена материјалног права побијана пресуда је потврђена у ставу првом изреке а жалба тужиоца одбијена као неоснована.

Одлука о трошковима парничног поступка потврђена је јер је донета правилном применом одредбе члана 153 и 154 ЗПП.

Захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка одбијен је као неоснован јер тужилац није успео у поступку по изјављеној жалби.

Из наведених разлога у смислу одредбе члана 390 и 165 ЗПП ("Службени гласник РС", бр.72/11...18/20), одлучено је као у изреци.

**Председник већа-судија
Ана Поповић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић**